

IN MEMORIAM

FELIX HEINRICH GENTZEN
(1914—1969)

Dnia 2 sierpnia 1969 zmarł na skutek ran odniesionych w wypadku samochodowym na terenie NRD prof. dr Felix Heinrich Gentzen, wieloletni członek Komisji Historyków Polski i Niemieckiej Republiki Demokratycznej, profesor Uniwersytetu im. Karola Marksa w Lipsku, specjalista w zakresie historii ZSRR i krajów Europy Wschodniej.

Prof. Felix Heinrich Gentzen urodził się w Kętrzynie 19 maja 1914. Brał udział jako oficer w drugiej wojnie światowej. Bitwa pod Stalingradem i obóz jeniecki stały się punktem zwrotnym w jego życiu. Wstąpił do Komitetu „Wolne Niemcy” i został czynnym bojownikiem w walce przeciw niemieckiemu imperializmowi, o pokojowe, demokratyczne Niemcy, które potrafią zerwać z ekspansjonistyczną, militarystyczną polityką i ułożyć w sposób harmonijny swe współzycie z sąsiadami. Wówczas zbliżył się do marksizmu, który następnie stał się podstawą metodologiczną jego pracy naukowej.

Po zakończeniu wojny wrócił do ojczyzny, gdzie pełnił różne odpowiedzialne funkcje. Po powstaniu NRD pracował w uniwersytetach w Jenie, a następnie w Lipsku. Łączył działalność dydaktyczną z pracą badawczą. Wiele uwagi poświęcił problematyce polskiej, uczył się z uporem i dobrymi rezultatami języka polskiego. Dla Polski miał dużo zainteresowania i sympatii. Studiował walki wyzwolenicze narodu polskiego w XIX w., przede wszystkim zaś badał i w sposób bezkompromisowy krytykował imperialistyczną niemiecką politykę *Drang nach Osten*. Ostro polemizował z tezami historiografii zachodnio-niemieckiej. Napisał m. in. prace pt.: *Niemcy i Polska. Rzut oka na stosunki niemiecko-polskie; Wielkopolska podczas powstania styczniowego* oraz liczne artykuły, np.: *Badania wschodu w historiografii zachodnio-niemieckiej i ich antyradziecki oraz antypolski charakter, Historyczne rozważania na temat granicy pokoju na Odrze i Nysie* (tytuł podajemy w polskim tłumaczeniu).

Brał czynny udział w pracach Komisji Historyków Polski i NRD od chwili powstania tej komisji w 1956 r. Był znakomitą, wnikliwym i niezmiernym dydaktykiem. Miał wśród historyków polskich wielu dobrych znajomych i przyjaciół. Swymi wynikami naukowymi i swą postawą zapisał się na trwałe w naszej pamięci.